

HỒNG PHÚC TRỞ VỀ VỚI GIÁO HỘI CÔNG GIÁO HOÀN VŨ

Ông Patrick Kéchichian là ký giả chuyên nghiệp người Pháp gốc Arméni. Rửa tội trong Giáo Hội tông truyền Arméni nhưng ông chính thức trở về với Giáo Hội Hoàn Vũ cách đây 30 năm. Ông đang sống tại thủ đô Paris và bước vào tuổi lục tuần. Xin nhường lời cho ông ca tụng và nêu cao niềm hạnh phúc làm tín hữu của Giáo Hội Công Giáo, duy nhất, thánh thiện và tông truyền.

Tôi muốn nhấn mạnh đến sự khác biệt giữa một người hoán cải trở về với Giáo Hội Công Giáo và một tín hữu Công Giáo đạo dòng đạo gốc. Tín hữu Công Giáo đạo dòng được may mắn ở trong Nhà mình tức là ở trong Giáo Hội Hoàn Vũ ngay khi mở mắt chào đời. Họ nhận Đức Tin do tổ tiên ông bà cha mẹ truyền lại. Họ ở trên

con đường thẳng tắp. Nhưng con đường thẳng tắp ấy có nguy cơ bị bề gãy và cuộc truyền đạt bị gián đoạn. Rất có thể tín hữu Công Giáo sống mà không bao giờ đặt vấn nạn về Đức Tin, bởi vì, tất cả đều được giải đáp, rõ ràng ổn thỏa .. Trong khi người hoán cải trở về từ một nơi khác, bên ngoài Giáo Hội. Họ không được truyền đạt điều gì cả. Tuy nhiên, kho tàng Đức Tin vẫn cố gắng hiển bày ban cho họ đầy đủ trọn vẹn.

Trong phút chốc, người hoán cải như đứng trước một quang cảnh siêu nhiên tuyệt diệu. Họ ngỡ ngàng chiêm ngắm. Trước đó họ như bị mù lòa. Giờ đây họ nhìn mọi vật mọi người chung quanh với tâm tình tri ân và lòng hân hoan cảm tạ. Họ vui mừng mở cuốn Kinh Thánh. Lời Chúa như gọi thẳng đến cho họ. Và khi đôi mắt họ rời khỏi Sách Thánh, họ ngược nhìn thế giới như thọ tạo của THIÊN CHÚA. Họ ngạc nhiên trước hồng ân nhận lãnh. Kể từ giây phút khám phá và nhận lãnh Đức Tin Công Giáo tinh tuyền, tín hữu hoán cải cảm thấy một nghĩa vụ bao la rộng lớn. Phải làm sáng chói ơn thánh hầu khắc phục các tín hữu Công Giáo đạo dòng nhận ra các nhân đức của cuộc hoán cải con tim. Bởi vì, mỗi hành động đức tin đều là cuộc hoán cải triền miên bất tận.

Cuộc tôi hoán cải trở về với Giáo Hội Công Giáo diễn ra cách tiệm tiến trong kín ẩn. Cho đến một ngày, tôi nhảy một bước vọt qua lằn ranh không có rào cản. Tất cả trở nên chan hòa ánh sáng. Thật tuyệt đẹp .. Trong đời sống thường nhật tôi có tính dè dặt do dự. Nhưng trong cuộc sống thiêng liêng vào lúc đó khác hẳn. Năm ấy tôi ở lứa tuổi 30 và đơn độc một mình. Một bạn thân kín đáo giúp tôi trong hành trình hội nhập vào Giáo Hội Công Giáo. Tôi vẫn cảm thấy đơn độc nhưng ý thức sâu xa mình thuộc về một cộng đoàn. Cộng đoàn này không phải là một nhóm thân hữu nhưng là một nhiệm thể hoàn toàn liên đới với nhau.

Ban đầu tôi hơi choáng váng, khấp sợ và tràn đầy kính trọng nhưng với một cảm giác khác lạ:

- Sau cùng, tôi đã trở về Nhà và sẽ không bao giờ đơn độc nữa!

Mỗi lần tham dự Thánh Lễ tôi hơi ngờ-ngợ ngỡ-ngàng nhưng từ từ tôi làm quen và tự học hỏi mọi sự. Chỉ có điều chắc chắn:

- Tôi gia nhập Giáo Hội Công Giáo không kèn không trống nhưng với một niềm vui bao la tràn bờ!

Đối với tôi, tất cả những gì xảy ra là hồng ân, bởi vì đến từ THIÊN CHÚA, nhờ công nghiệp vô biên của Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Đấng Cứu Độ nhân loại.

Cuộc hoán cải của tôi xảy ra cách đây gần 30 năm. Kể từ ngày hồng phúc ấy, mọi sự thay đổi tận gốc rễ đồng thời vẫn giữ nguyên. Con người mới không giết chết con người cũ nhưng hoán cải và đổi mới. Đúng thế. Tôi đã thay đổi cái nhìn. Cái nhìn

đặc thù của một tín hữu Công Giáo. Nghĩa là, từ ngày ấy, cái nhìn của tôi không kết án, hung-bạo nhưng khoan dung, cảm thông và thanh thản. Tôi nhìn mọi vật mọi người với cái nhìn đổi mới. Tôi đặc biệt yêu thích nụ cười của trẻ thơ.

Cuộc hoán cải trở về với Giáo Hội Công Giáo duy nhất thánh thiện và tông truyền đã rộng mở lòng tôi cho niềm vui. Niềm vui rộng lớn. Niềm vui nằm ngoài sự kiện được hạnh phúc. Nói tóm lại, một niềm vui thông ban sức mạnh, nhưng là sức mạnh theo như thánh Phaolô quả quyết: "Chính khi tôi yếu là lúc tôi mạnh". Điều này không có nghĩa là tôi trang bị khí giới bằng một lòng can đảm không suy yếu, trái lại, tôi mỏng dòn hơn trước. Nhưng cuộc đời tôi có một ý nghĩa và ý nghĩa này không đến từ bản thân tôi mà đến từ THIÊN CHÚA. Cuộc đời tôi thuộc trọn về THIÊN CHÚA, trong vòng tay quan phòng của THIÊN CHÚA. Tôi sống, suy nghĩ và hành động dưới cái nhìn của Đức Chúa Thánh Thần.

... "Và để tôi khỏi tự cao tự đại vì những mặc khải phi thường tôi đã nhận được, thân xác tôi như đã bị một cái dằm đâm vào, một thủ hạ của Satan được sai đến vả mặt tôi, để tôi khỏi tự cao tự đại. Đã ba lần tôi xin Chúa cho thoát khỏi nỗi khổ này. Nhưng Ngài quả quyết với tôi: "Ơn của Thầy đã đủ cho con, vì sức mạnh của Thầy được biểu lộ trọn vẹn trong sự yếu đuối". Thế nên tôi rất vui mừng và tự hào về những yếu đuối của tôi, để sức mạnh của Đức Chúa GIÊSU KITÔ ở mãi trong tôi. Vì vậy, tôi cảm thấy vui sướng khi mình yếu đuối, khi bị sỉ nhục, hoạn nạn, bắt bớ, ngặt nghèo vì Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Vì khi tôi yếu, chính là lúc tôi mạnh" (2Côrintô 12,7-10).

("Croire Aujourd'hui", la Foi dans la Vie, n.267, Mai 2010, trang 6-9)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt